

[Landbrugsministeren.]

af den første. Derfor har jeg ment, det var nødvendigt paa dette Tidspunkt at imødegaa en saadan Udtalelse.

Jeg takker det ærede Medlem for hans Tilslutning til mine Udtalelser om, at der er et Modsætningsforhold mellem ham og hans Partis Repræsentanter i Landbokommissionen, som udtrykkelig har foreslaaet Millioner til Udstykningen, medens det ærede Medlem siger, at det er nationaløkonomisk uforsvarligt, og han erklærede jo her for et Øjeblik siden, at det var bedre at bruge disse Penge paa anden Maade. Det er jo ikke første Gang, det ærede Medlem optræder her som Ordfører — men i Modsætning til sit Parti!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Den højtærede Landbrugsminister var øjensynlig kommet lidt højt op, og jeg vil gerne gøre Forsøg paa at bringe ham ned paa Jorden igen. Den højtærede Minister mente, at Husmændene var bedre tjent med at faa Verdensmarkedets Priser helt igennem og saa Svinekort paa lige Hammel med alle andre Landmænd end med den Ordning, som er vedtaget gennem Kornloven. Jeg ved ikke, med hvor mange Kroner den højtærede Minister regner, at en Tønde Sæd er forhøjet ved den nu eksisterende Kornlov. Jeg regner sikkert meget højt, hvis jeg regner med en Forhøjelse paa 3 Kr. pr. Tønde i den Tid, Kornloven har virket. Det vil altsaa sige, at Husmændene i Virkeligheden kun skulde have Ret til 3 Svinekort for at faa fuld Ækvivalent for den Sæd, de har maattet købe til deres Svineproduktion. Men da de, som bekendt, har betydelig flere, hører der ikke stor Regnekunst til for at kunne regne ud, at de med den nuværende Ordning og den nuværende Svinekortfordeling har en meget stor Fordel fremfor andre Landmænd. Det troede jeg den højtærede Landbrugsminister vidste. Naar han lader, som han ikke ved det, er det, fordi han ikke vil vide det. At der gennem den nugældende Svineordning og Kornordning er sket en saadan Fordeling af Svinekortene, at det mindre Landbrug har ret betydelig Fordel fremfor andre Landmænd i dette Land, turde være uden for al Tvivl.

Den højtærede Landbrugsminister var forbavset over, at jeg kunde udtale, at der var Mangel paa Arbejdskraft ude paa Landet. Jeg vil anmode den højtærede Minister om at læse de forskellige Blade, hvori der averteres efter Folk til Landbruget nu til Maj. Han vil da se, at Landmænd i Tusindvis og atter Tusindvis søger Arbejdskraft, og disse Annoncer gaar igen Uge efter Uge. Der melder sig ingen til dette Arbejde til Trods for, hvad der ogsaa har staaet at læse i alle Blade, at der bydes Lønninger, som ligger oppe paa det, jeg nævnte, nemlig mellem 600 og 700 Kr. for en Karl for Sommeren.

Nu er jeg fuldkommen paa det rene med, at denne høje Sommerløn maa ses i Forbindelse med den ringe Vinterløn, som gives nu til Dags paa Landet. Men paa den anden Side maa den højtærede Minister ogsaa vide, at Landbruget i Øjeblikket er saaledes stillet, at Landmændene ikke ser sig i Stand til at give andet end en ganske minimal Løn om Vinteren og saa Kost og Logi til de Mennesker, de har i deres Brød. Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister skulde foretage saadanne Foranstaltninger, at Landbrugserhvervet igen blev i Stand til baade Vinter og Sommer at give en god Løn til de Folk, det skal have i Arbejde — men det er det, det skorter paa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 78 Stemmer, medens 16 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 2, saaledes ændret, og §§ 3—8

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 9, saaledes ændret, og §§ 10—12

vedtoges uden Afstemning.